

Liga lesní moudrosti kmen Trilobit

Výroční zpráva za rok 2015

Pátý rok činnosti kmene

Je čas na první ohlédnutí

Ocitáme se přesně tam, kam jsme se Zelím chtěli dojít od začátku. Máme velkou partu dětí a dospělých, kteří jsou všichni dohromady ochotni si s námi „hrát“ na woodcraft. Možná už u nikoho z nich dávno nejde o hru. Je to moc fajn pocit, že naše úsilí nebylo marné.

Pro všechny začínající kmemy přinášíme poučení, že nic není hned a nic není tak lehké, jak se zprvu zdá. Stačí vytrvat.

To všechno však zavazuje k tomu, abychom nezůstali stát na místě, ale svoji činnost stále zdokonalovali.

Do dalšího roku je naší prioritou klubovna. Alespoň pozemek a první náčrty naší stavby.

Skřítkové pod vedením Patriky i Milana vytvořili pevnou základnu našeho „dorostu“.

Malá Lóže se stále rozrůstá a činnost na schůzkách je stále zběsilejší a hlučnější. Pokusíme se upravit schůzky do menšího počtu, nabízí se také možnost zařadit schůzky účelové - např. vyráběcí, sportovní, přírodovědné.... Uvidíme. Prostě se musíme snažit o udržení kvality. První dorůstající generaci umožníme spolupodílení na programu našich podniků.

Čeká nás pořádání Kiwendothy, historické hry o Karlu IV. pro žáky ZŠ, divadelní vystoupení na benefičním festivalu Choltický deštník.....a mnoho dalšího.

Pojďme společně do toho!!!!!!!!!!!!

LEDEN

Schůzky:

Nová skřítkovská klubovna, setkání, okénko do české minulosti, hry

Velikým pokrokem se stalo získání další místnosti k užívání od obce na zasedání zastupitelů. Bylo potřeba místnost vymalovat a vybavit nábytkem. To se povedlo během jediného víkendu. Stará kredenc byla přesně to pravé ořechové, co jsme potřebovali – proč ten poctivý kus nábytku ale dělali tak těžký?!?. Trilobit se rozrostl o další skřítky a tak schůzky v extra nové skřítkovské klubovně byly zapotřebí. Došlo na slavnostní proslov náčelníka a Skřítkové mají oficiálně svou klubovnu.

První schůzka nám začala v duchu přírody. Malá Lóže několikrát poznávala ptáčky a skřítkové si jednoho z nich vyrobili. Poté se poznávali stromy pouze podle větviček – opravdu velice těžká disciplína. Jelikož venku bylo blátivo, hrálo se spoustu her na rychlost, postřeh,... pouze v klubovně. K jedné hře, byla použita i stavebnice SEVA, ze které bylo postaveno ptačí krmítko. Děti pak po jednotlivcích běhali chodbou k předloze a potom co si kousek skládačky zapamatovali, museli celé krmítko složit u stolu ze svých kostiček. Co nezůstalo v hlavičkách, bylo v nožičkách – a že se opravdu naběhalo několik metrů.

V rámci celoroční hry došlo na souboje mezi Malou Lóží „mořeplavci“ a Skřítky „piráty“. Překládali se kelímky z jedné pyramidy na druhou za pomoci čtyř provázků, které byly přivázány ke gumičce. Další souboj proběhl v hodu kostkou a vyšší součet porazil soupeře – zde opravdu Skřítkové neměli konkurenci.

Malá Lóže stále poznávala z encyklopedií a z obrázků o přírodě vše, co se dalo. Celý leden jsme rozdělili a každou schůzku poznávali jinou část naší přírody. Začali jsme ptáky, pokračovali stromy, následovali savci a končili rybami s obojživelníky. Na každou schůzku byla připravena jiná hra, která zpestří jinak pro děti někdy nezáživné poznávačky. Použili jsme osvědčené hry jako Šibenici, Člověče nezlob se, Kloboučku HOP, Times up a další. Skřítkové se rozhodli pro praktickou činnost - odlévat sádrové odlitky. Místo stop v přírodě se velice osvědčily vánoční formičky. Namalované odlitky byly vybaveny magnetky a mohli tak ozdobit nejen nástěnky ale i domácí ledničky.

Výprava

Bohužel zima jako loni nebyla přívětivá a na tu první výpravu jsme si museli počkat až na hory.

ÚNOR

Schůzky:

Otesánkové, pirátské mapy, poznávačky, budky, hmyzí domečky ...

Skřítkové si plně užívali své nové klubovny, a jelikož měli opravdu svůj prostor, plně se využíval k různým pohybovým aktivitám. A tak se třefovali zvířátka a za každý správně trefený se běželo pro lístek. Který tým měl za určitý čas více lístečků, byl vítězný. Při jedné hře se dva týmy za krátký čas snažili obléci jednoho svého člena do co nejvíce svršků. Najednou i ti nejhubenější vypadali jako Otesánci. Další hra procvičila paměť. Černé a bílé kamínky se po 10 ti sekundách schovali a ostatní museli složit správnou kombinaci. V tvořící části se vyráběli hadi z papírových tácků, malovali pirátské mapy. Premiérou a vrcholem bylo budování hmyzích domečků určené pro Březnovou výpravu. K tomu se použilo spoustu nařezaných větviček, nastříhaných proutků, šišek, kůry.....

Malá Lóže krom toho, že stále ještě poznávala, hlavně sladkovodní ryby a obojživelníci, putovala po námořní mapě také sestrojila několik ptačích budek (materiál připravil Jezevcův taťka Roman).

Výprava

HORY BEDŘICHOV – DOBA LEDOVÁ

14. - 21.2.2015

Doba ledová, olympiáda, výlet na běžkách, lyžování

Po loňské pauze se opět Trilobit vypravil na hory. Tentokrát byl cílem Bedřichov v Jizerských horách. Vše odstartovalo v sobotu u klubovny, kde se vše potřebné naložilo do dodávky a Zelího auta – tam tedy převážně byli sbaleni pouze oni 😊

Hned první den se všichni šli seznámit se sněhovou pokrývkou. Jelikož v polabské nížině opět sníh nebyl, spousta z nás vypadala, jakoby viděla tuto ledovou krásu poprvé v životě. Asi po hodinovém seznamování byl každý promočený na kost.

V následujících dnech se mnoho členů zdokonalilo v lyžování, někteří se na prkénka postavili úplně poprvé a skoro všichni sjezdovku opravdu sjeli. Někdo elegantně, jiní jako kamikadze.

Důležité, že všichni bez zranění. Jeden krásný den se celý kmen vydal i na běžkovou výpravu. Být v ráji běžkařů a neokusit bílé stopy by bylo jako jet v létě k moři a neplavat. Cílem byl nedaleký Hřebínek s kioskem kde se všichni (i ten co se málem „Mílo“ ztratil), lahodně občerstvili. Teplota po celé hory byla v rozmezí -4 až +6 °C, a tak bylo vždy dost sněhu na sáňkování, lyžování, běžkování a koulování.

Celé hory se nesly v duchu Doby ledové. Nejdříve následovala krátká projekce, a po ní se všichni ocitli mezi lovci, kterým se ztratilo jejich pračlověčí miminko. Následovalo jeho nalezení, oblékání do měl každý tým za vlastnoručně před uloupením pokračovala každým několika minutami postupného dne se však tulo všem skupinám šavlozubých tygrů viditelné stopy, problém (až na ty co se ve tmě báli – bylo jich hodně, ale nikdo se nepřiznal) své dítě vystopovat a získat zpět.

háčkových šál (které úkol svému miminku uháčekovat) a hlídání jiných týmů. Projekce dý den vždy zhlédnut z filmu, a tak se ně celý příběh. Jedmimčo přeci jen ztránám lovců. Tlupa však nechala ve sněproto nebyl pro lovce

Během odpočinkových chvil bylo dostatek času na korálkování, výrobu sněžných hadů, malování nebo šifrování po Bedřichově. Velmi poučná byla návštěva Horské služby s vyčerpávajícím výkladem záchranáře Tomáše. Pamatujte si, že v našich horách vám nejvíce pomůže zavolat 1210 Horská služba v dané lokalitě.

Dalším velikým bodem programu byli narozeniny Šawondy. V předvečer onoho dne, proběhla velice vydařená parodie na pečení narozeninového dortu, při jehož výrobě se určitě poprvé v historii pečení, použila příklepová vrtačka. Pravda je, že z profilu dort vypadal jako obrněný tank bez kanónu, nicméně čokoláda, rumové pralinky a zapálená svíčka všem jasně dala najevo, že to byl opravdu originální narozeninový dort.

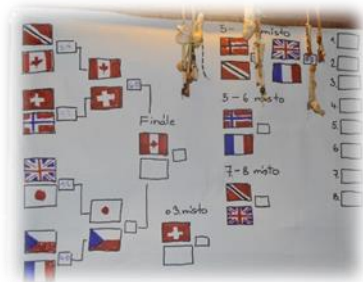

Vrcholem hor byla jedinečná Zimní Olympiáda. Po slavnostním zapálení Olympijského ohně, jemuž zmateně přihlíželo pár desítek kolemjdoucích běžkařů, proběhla přísaha Fair play osmi dvoučlenných týmů. Soutěžilo se ve třech disciplínách – Bobový slalom, Biatlon a Curling. V potu a zapření bolavých částí těl se utkali bobisté při sjezdu 100metrové trati. Což o to, dolů

z kopce to jelo „skoro všem“ samo, ale vrátit bob na horu, na startovní čáru, už taková sranda nebyla. Při biatlonu, byť se mířilo, co to šlo, se nikdo nevyhnul trestnému kolu. Někteří byli vyčerpáním tak zmateni, že třeba ze dvou trestných kol jich běželi čtyři (a to bylo maximum 3 ☺). Poslední disciplínou olympiády, byl Curling.

Jako hrací kameny se osvědčili „skoro nerozbitné“ paštiky. Za veliké-povzbu-všech, je zákla-

Celý tý-vypětím, nicméně nelitoval,

ho zení zázrak, že chata vydržela ve svých dech.

den byl naplněn srandou, silovým pocitem výhry a hořkosti prohry, přes všechny tyto pohledy, nikdo že se zúčastnil.

BŘEZEN

Schůzky:

Hmyzí svět, hra na Zmizíka, nový regál ve skladu, uzlování skřítků

Jelikož se jaro začalo dosti ozývat, zejména v korunách stromů, měli jsme plné práce s výrobou ptačích budek a Skřítkci s doděláním hmyzích domečků. Tak jako v loňském roce, jsme i letos měli v plánu návštěvu Ekofarmy Hořecký Dvůr, kam mířily všechny naše výtvořky.

Skřítkové se během schůzek ponořili do tajů hmyzího světa a každý si vyrobil sebe sama v podobě brouka. Nádhera jak se dětská fantazie promítla do přírody. Na první venkovní schůzce Skřítkové oprášili uzlíky. Sláva, od té doby si už Pavlík umí zavázat tkaničky od bot. Většího úspěchu v uzlování snad nepamatujeme (škoda jen, že se to nenaučil již před dvěma roky ve školce ☺). Běhací a pamatovací hra prověřila schopnosti všech. Na stromech bylo rozmístěno několik papírků. Na každém byl vždy obrázek ptáčka + symbol + číslo. Úkolem hráče bylo zapamatovat si co nejvíce správných kombinací.

Malá lóže začala s výrobou dřevěných lucerniček, probíhaly také přípravy na Noc s Andersenem, ještě jsme se vrátili k výrobě korálkových náhrdelníků (tvoření na horách). Schůzky venku byly v oboře. Hra na ZMIZÍKA spojila malé i velké znovu dohromady.

V technické místnosti se s pomocí Milana a Romana zdvojnásobil velký regál z ložska. Konečně nemusí být bedny skladovány na sobě a vše má krásně svoje místočko.

Výprava

VĚŠENÍ PTAČÍCH BUDEK – EKOFARMA HORECKÝ DVŮR 14. 3. 2015

Kára plná budek a hmyzích domečků, čištění příkopů podél cest

Letošní počasí bylo úplně jiné než loni. Loňské sluníčko a teplo se letos nekonalo. Dokonce jsme měli obavy, že bude pršet. Nakonec „jen“ foukal vítr a bylo chladno. To ale ostřílená dítka nemohlo přeci odradit.

Sraz v klubovně v 9 hod. Jako vždy se našli nějakí opozdilci, ale naštěstí příprava a nakládání všech výrobků a nářadí z klubovny nás trochu zdrželo, a tak nakonec nikdo nechyběl. O naloženou káru se střídali dobrovolníci. A že byla leckdy i malá „bitka“ kdo káru poveze. Kvůli počasí jsme se po cestě moc nezastavovali. Na Horcích jsme se nejdříve vydali obhlédnout stav budek, co jsme věšeli před rokem.

Některé budky byli bohužel netknuté a žádný ptáček v nich nebyl, jiné budky sloužili spíše jako kadibudky, ale naštěstí jsme zjistili, že v některých přeci jen jsou hnízda. Po kontrole následovalo umístění hmyzích domečků od Skřítků a pověšení ptačích budek od Malé Lóže. Pak v blízkém lesíku proběhla krátká hra, jak jinak než s ptačí tematikou, a po

svačině se šlo zpět do klubovny. Prázdnou káru jsme naplnili odpadky posbírané podél silnice. Výprava byla završena časem stráveným v klubovně. Hrály se stolní hry UNO a Carcason zatím co se vařil dobrý oběd. Po špagetách se jen zaprášilo.

Tajemství karet, dorfská pekárna, kolibří knížka, žolíková slavnost

Literární předlohou letošní Noci s Andersenem byla kniha norského spisovatele Josteina Gaardera Tajemství karet. Je to krásný, leč zapeklitý příběh, plný dějových zvratů, který nás zavede do světa fantazie jednoho ztroskotaného námořníka. Pokusili jsme se ho ve zjednodušené verzi účastníkům převyprávět a snad je tak i přivést k přečtení celé knihy.

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Hlavním motivem knihy je cesta malého chlapce ztracenou maminbenzínové pumpy jim ukáže cestu do vesničky, kde mohou dá chlapci bochánek, v knížečka s příběhem kouzelného ostrova a ztroskotaného námořníka. V andersenovské režii příběhu scéna s pekárnou, záhadným pekařem a bochánek s ukrytými malými knížkami, nemohla chybět.

Dorfská pekárna

(a jeho tatínka) za svou kou, kteří u jedné potkají skřítku, který Dorfu, malé horské přenocovat. Tamní pekař němž je zapečena malá

Ostrov je plný krásné přírody, se spoustou exotického ovoce a pestrobarevných rybiček v jezeře. Námořník je tam ale sám a samota ho velmi sklíčuje. Jediné co mu zůstalo, je balíček karet. Zpočátku karty pouze vykládá, ale postupem času jim přisuzuje i lidské vlastnosti. K velkému překvapení se jeho představy o postavách karet zhmotní a karty se v lidské podobě začnou na ostrově objevovat. Jako poslední přichází žolík a s ním každé 4 roky žolíková slavnost.

Na kouzelný ostrov v naší oboře zavedla děti mapa, přiložená v každé kolibří knížečce. Dalšíh 90 minut se seznamovali s jednotlivými kartami a plnily úkoly, které si pro ně připravili. Než se příběh dostal až k žolíkové slavnosti, navštívili všichni společně chatrč ztroskotaného námořníka (ubytovna na koupališti), jenž jim svůj příběh převyprávěl. Po té se už mohl objevit žolík a odvézt soutěžící na slavnost, která proběhla v prostorách svatebního salonku v zámecké restauraci. Tam již čekali i všechny postavy karet, připraveny přednést své proctví, o tom kam se vydat dále.....

Stoly se prohýbaly pod spoustou ovoce z kouzelného ostrova s norským hlavním jídelm a koláči z dorfské pekárny.

Vyprávění se chýlí ke konci a naše noc také. Předposledním úkolem bylo zachránit rybičky z mizejícího ostrova a poslední úkol čekal na účastníci již v knihovně. Nalezení maminky v balíčku karet potvrdilo prvním třem skupinám jejich prvenství. Odměnu si každý vybral sám z připravené nabídky různých žolíkových karet a kvartet.

O půlnoci jsme se začali chystat ke spánku, ale ještě dlouho jsme všichni nespali. Vždyť Noc s Andersenem je jen jednou do roka, je třeba si ji užít i do pozdních nočních hodin.

Velké poděkování za přípravu letošní Noci s Andersenem patří všem postavám karet, zámecké restauraci za uspořádání žolíkové slavnosti, pekačkám z dorfské pekárny a všem ostatním, kteří se na celé akci podíleli. Počet účastníků se letos vyšplhal k 65 dětem a 20 dospělým.

Akce proběhla za finanční podpory Zámecké restaurace, SRPŠ při ZŠ Choltice a MŠMT prostřednictvím LLM – kmen Trilobit v programu 2 na podporu woodcraftu.

DUBEN

Schůzky:

Korálkové činy, sbírání klacíků, hlasy ptáků, uzlování

Začátek dubna nás krásným počasím naladil na sportovní výkony, a tak se skřítkové vydali plnit korálkové činy k rybníku Řehák. Néé, že by se již šlo koupat, ale na místním plácku u rybníku jsme si dali takový malý čtyřboj. Hod míčkem do dálky, skok z místa, skok s rozběhem a kliky. Údaje o tom, jak kdo dopadl, jsme řádně zaznamenali do „výkonnostní„ tabulky a budeme sledovat svá zlepšení. Tento měsíc byla Šawonda oslovená naší obcí s prosbou, zda by Trilobit nepomohl s vysbíráním spadných klacíků ze stromů na místech, kde se seká tráva. Vzhledem k tomu, že sami využíváme řádně tyto plochy k hrám v Trilobitu, souhlasili

jsme a tak započala akce „SBÍRÁNÍ KLACKŮ“. A aby to bavilo hlavně děti, nebylo sbírání jen tak obyčejné, ale každá donesená hromádka se nahlásila a zapsala do sešitu, po skončení akce byl vyhlášen vítězný sběrač/ka. Body putovaly do celoroční hry a k odpovídajícímu týmu. Malá Lóže procvičila poznávání ptáčků i jejich zvuky a vajíčka. Oprášili jsme uzle, pokročili jsme s výrobou táborových lucerniček a hráli hry ve svěží jarní přírodě. Místo úterní schůzky jsme se ve čtvrtek 23. dubna zúčastnili cestovatelské přednášky o Novém Zélandu, kterou vedla Evička Slavíková. Ovce jako sekačky, které nevrčí, to je fakt bomba. S Evičkou jsme měli možnost se všichni seznámit na táboře. Tvořili s Wawatejsí pevný základ naší kuchyně a našeho táborového rozpočtu.

Výprava

KOLOVÁ VÝPRAVA – OBŘÍ POSTELE u Zdechovic

25. 4. 2015

Skalní uskupení Obří postele, fazolový gulášek, najeto

Duben byl stále velmi příjemný, vydařila se i další akce, a to VÝPRAVA NA KOLECH. Tato akce v tak velkém měřítku byla pro nás výjimečná. Rozdělení bylo nutné. Skřítkové

by těm starším opravdu nestačili, ale to nic neměnilo na tom, že nakonec tihle malí borci ujeli na kolech skoro 25 km. Podotýkám, že někteří z nich ještě na kolech těch nejmenších rozměrů. Takže klobouk dolů, a to i před malou lóží, ta si dala do pedálů, takových 39 km. Cíl byl pro všechny stejný - OBŘÍ POSTELE.

Skupina, která dorazila jako první, skřítková, rozdělala oheň ve vrchních patrech skal a čekalo se na zbytek kmene. Společnými silami jsme si udělali výjimečný bramborový gulášek, někdo si mezi tím trávil volnou chvíli tím, že si zahrál ringo v lesních prostorách, což bylo určitě zajímavé,

středová čára byla jaksi nejistá a tudíž

bylo hodně emocí na obou stranách. A jakmile byli poslední zbytky jídla z pusy otřeny do rukávu, začala se rychlá bitevní hra. Po skončení, dříve než na nás začala padat únava, jsme zas sedli na kola a s vidinou sladké odměny v podobě nanuku jsme spěchali zpět.

Úklid choltické obory, výsadba jedlých kaštanů, opékání buřtů

Ředitelka choltické mateřské školy Eva Nevolová oslovila náš kmen s tím, abychom se spolu s nimi zapojili do celorepublikové akce Uklidme Česko, která je primárně zaměřena na dobrovolnou likvidaci černých skládek. Někdy je u nás takovou skládkou, obzvláště na některých místech, naše obora. Protože je přírodní rezervací, měla by být čistá. Sobotní ráno v 8,30 uvítalo nádvoří zámku 80 účastníků úklidu. Nutné organizační rozdělení sběrového území, rozdání

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

úklidových prostředků a odhad průběhu celého dopoledne a mohlo se začít. Na některých místech měli týmy plné ruce práce, jinde jim stačil jeden menší pytel a vše bylo uklizeno. Kolem poledne jsme všichni dorazili na zahradu MŠ

k opékání buřtů s panem starostou, který nám všem osobně poděkoval. Objevil se i pekáč buchet a k ní čerstvá voňavá kouřová káva či čaj. Nezapomněli jsme vysadit několik jedlých kaštanů, které jsme dostali darem od sadaře Pepíka Vincence do míst, kam jsme na ně dříve chodili.

KVĚTEN

Schůzky:

Skřítkovské stromy, vlaštovčí závody, malování přírodninami.....

Květnové schůzky nás opět vylákali ven, kromě toho, že si skřítkové osahali v oboře svůj strom, poznávali strom po slepu, házeli míčkem oborou až k danému cíli, skládala se také

papírová vlaštovka, která se následně formou závodu, která nejdál, házela z kopce našeho Průhonu. Určit vítěze by bylo nadlidským výkonem. Snadnější již byla společná hra, rozdělená do tří týmů, každý měl za úkol něco jiného. Dva týmy nosí plodiny (lístečky s danou komoditou) na určené místo, ale parta malých odvážných pirátů (skřítkové) se jim v tom snaží zabránit střelbou ze své lodě. Boj na život a na smrt za plodinu.

Jedna za schůzek v tomto měsíci se zaměřila na MALOVÁNÍ PŘÍRODNINAMI. Dítka si natrhala různé rostlinky, větvičky, posbírala šišky, kamínky,.....a v klubovně jsme pak zkoušeli malovat s tímto materiálem. Malá lóže si přes narůstající hluk musela také připomenout PRAVIDLA KMENE – „našich 14 bodů“ Zopakovali se opět zákony woodcraftu a na samém konci se rozdala přihláška na tábor.

Je nutné také zmínit schůzku – VÝSADBA DÝNÍ – tyto pak budou použity na podzimní drakiádu, ale cesta k nim je minimálně půl roku, pár dní plevelení, zalévání....dlouhé... sázení proběhlo hladce a pár her na zahřátí a pobavení také bylo, takže nikdo ani netušil, že vlastně sází dýně a tudíž pracuje...V toto měsíci se již konala také druhá porada před táborem. Je potřeba ladit a připravovat, tábor je dlouhý a plný očekávání a my nechceme nikoho zklamat.

Výpravy

STARÁ PRAHA NA VYŠEHRADE 17.5.2015

Bivoj v kůži Zelího, Vyšehrad, Podolí, vodník

Na tento měsíc vyšla také akce STARÁ PRAHA – na niž se všichni strašně moc těšíme. Je to velká práce mnoha lidí na určitém úseku Prahy a kmeny, které přijedou vědí, že na tu další musí přijet zas, tak moc vás tahleta akce chytne, že se jí nemůžete dočkat další rok. Ta letošní byla

z VYŠEHRADE A PODOLÍ. Protože Stará Praha – přibližuje každý rok jiný kousek Prahy, postupně se seznamujeme opravdu podrobně s naším hlavním městem z mnoha jiných úhlů a hlavně zábavnou formou. Proto se 17. května na trase metra C stanici Vyšehrad sešlo několik kmenů LLM spolu se zástupci ZŠ Petřiny. Připomeneme jen postavy: objevil se Bivoj, spisovatelka Popelka Biliánová, z Podolí plavec s vodníkem, pan doktor se setřičkou z podolské porodnice a dalších několik postav s vypečenými úkoly. Soubor otázek nás upozornil na mnoho dalších zajímavostí. Vyšehrad i se svým výhledem si už od nynějška budeme všichni lépe pamatovat.

otázek nás

JESENÍKY 7. – 10.5.2015

První opravdový puťák s plnou polní, krásná příroda, únava, úleva.....

Vydali jsme se na putování do Jeseníků. Počet účastníků byl velmi malý v porovnání s jinými akcemi, nu jeli jen ti nejobtížnější „woodcrafteri“. Cíl by jasný – čin

Putování v horách. Tento čin si všichni těžce vydobyli a pro některé z nás to byl nejobtížnější čin v životě. Druhým cílem bylo zdolat vrchol Praděd, který byl při odmyšlení vysílače opravdu krásný. Vrchol ukrýval sem tam ještě sníh. Po Pradědu jsme dali ještě další dva vrcholy a kráčeli si to na vlak a domů.

(sepsal Bivoj)

TÁBOROVÁ BRIGÁDA NA KUBATCE 23. – 24.5.2015

Vlastní vybudovaný sklípek na potraviny, pec na chleba, latríny

Poslední květnovou akcí byla TÁBOROVÁ BRIGÁDA – co je potřeba k tomu napsat? Nu, že jsme dělali vše, co je k takovému táboru potřeba, ale hlavně, máme svůj sklípek na potraviny, dělala se pec na pečení chleba, pizzy, buchty. Samo sebou, se dělala taková ta jáma na zbytky od jídla, ale i latríny.

Zkrátka, udělat toho co nejvíce, aby již mohl začít náš oblíbený TÁBOR S TRILOBITEM.

ČERVEN

Schůzky:

Čaríng, hlavolamy, závěrečná velká hra pro Malou Lóži

Skřítkové vyráběli na posílení své zručnosti ZVUKOVÉ DŘÍVKO-ČARÍNGU. Práce na něm nebyla lehká, ale Míla si hodně věcí připravil dopředu, takže přeci jen na konci schůzky si každý odnesl to své to byla další te- najde své oblí- třeba kam polo- smysl....

Malá Lóže za- trilobitím závo- jsme si nabyté v terénu a vzá-

hrací dřívko domů. HLAVOLAMY – matická schůzka, která si vždy bence. Je třeba pochopit, co je žit, aby vše dávalo ten správný

končila svoji jarní činnost velkým dem v horní části obory. Prověřili znalosti, vyzkoušeli orientaci jemnou souhru v týmech.

Výprava

STOPA ČERNÉHO VLKA – Malý Walden

5. – 7.6.2015

Vedro až ke koupání, spousta zvířete, poděkování a odevzdání darů

Letos to počasí opravdu přeje. Zelí s Milanem již předem svými vozy dovezli jak týpka, tak batohy těch nejmenších a započali stavbu, abychom měli po dlouhé a utmácené cestě kam složit hlavu. Což se nám brzo podařilo a večerní návštěva, která již tradičně přišla sepisovat množství našich hráčů a jejich věk....nás tak vůbec nepřekvapila. Druhý den hned po první scénce, za již úmorného vedra, započala hra. Po okolí jsou různá stanoviště v podobě zvířete (bizon, jelen, zajíc, medvěd, orel, ryba, pardál, chřestýš.....) a na každé zvířete, jsou úkoly pro hráče. Letos Wou.....poledne je čas na koupání a opravdu všichni. Další odpolední hra ve svých počtech, proti dospělákům museli postavit všichni hráči.....a že sakr, někdy nebylo poznat, kdo je vlastně ještě dítě a kdo vlastně ani dítětem není, ještě že ta stavba těla aspoň napovídala s kým máte tu čest. Večerní část je velmi poklidná, pohodová, pěkná, poděkování posvátným zvířatům, předání darů a převzetí prorocství. Nu a co v neděli? Vyhlášení výsledků, předání darů a balení. To vedro nás ale zahnal ráno ještě jednou do vody, to se fakt nedalo.....upatlaní a nevoňaví jsme se vydali opět k domovu. Hurá na vlak.

liška, veverka, dým, dle smyslů jich je prý 87. toho využili je trochu děsivá se totiž mohli a to byl teda ma-

Geronimo

aneb Tábor na Kubatce v červenci 2015

Velký náčelník Apačů je již starý. Musel předat vládu nad všemi spřátelenými kmeny někomu jinému. Povolal tedy k sobě bojovníky a bojovnice Nedniů, Chockonenů, Mezcalerů a Bedonkoheů, aby se utkali ve Velkých Apačských hrách. Tato pradávna kmenová tradice měla určit, kdo se stane nástupcem slavného náčelníka Geronima. Jen ten, kdo čistou duši má, kdo tělo nosí zpříma a jehož mysl není zkalena zlými úmysly, mohl stanout na konci čtrnáctidenního apačského táboření na pomyslném trůnu Apačů.

Na louce vyprahlé letním sluncem, v samém srdci Železných hor, se toho červencového večera sešli. Geronimo zažehl slavnostní oheň a v dnes již památné řeči promluvil ke všem statečným bojovníkům kmene. Oznámil, že cítí, jak je jeho tělo den ode dne slabší, a že jeho duše již pomalu nasedá na krásného černého hřebce, který ji odveze do věčných lovišť. Nadešel čas, předat vládu někomu mladšímu. Jen ve střípcích odlesků na vlnách Stříbrné řeky byste mohli zahlédnout, jak stateční Apačové ronili slzy a pokleslá ramena všech shromážděných mužů dávala jasně najevo, že nahradit tohoto náčelníka bude strašně těžké.

A přece..... Již tento památný večer mezi nimi stál

Špičky apačských týpí hrdě čněly k nebi. Vzduch provoněný kouřem z táborových ohňů se nad nimi líně tetelil a ranní rosa vítala bojovníky do nového dne. Apačské hry mohly začít! Geronimova aréna a její přilehlé okolí, ležící na břehu Rio Silvero, se během následujících čtrnácti dnů staly dějištěm lítých bojů mezi Nednii, Mezcalery, Choskoneny, Bedonkohei, Chirikawy a Chickarii.

Tváří v tvář se k se k sobě stavěli v soubojích elity Apačského národa. Mnohdy jen nepatrná dávka štěstí přisoudila vítězství jednomu z nich. Na konci jsme mohli zaznamenat dvanáct jmen, z nichž měl vzejít budoucí náčelník.

Chapapa

Olda

Chihuahua

Paťas

Nashka

Maká

Metyma

Bivoj

Ježek

Johy

Kamzík

Vašek

Tento tucet nejvyvolenějších se dostal do finálového dne. Zde přišly ke slovu snad všechny myslitelné zbraně. Luk, puška, prak, nůž nebo pouhý provaz. S tím vším se museli naši hrdinové popasovat. Na konci každé jednotlivé disciplíny jeden udata soutěž opustil.

Když zbyli poslední tři, nebylo pochyb, že budoucí náčelník Apačů bude člověk na svém místě. Většinu zúčastněných spadl kámen ze srdce. Přestali se bát o svou budoucnost. Každý z těchto tří je schopen vést kmen k lepším zítřkům. Ale který ten nejlepší je?

Podle prastaré kmenové tradice se náčelníkem stane ten, jehož zvolí většina kmene. Nashka, Maká a Ježek dokázali zaujmout krásou svých vypracovaných svalů, silou bystrých myšlenek, pravdivým snažením a láskou ke svému okolí. Oni byli ti, jež se ucházeli o trůn nejvyšší. Kmen měl teď promluvit a zvolit, kdo to bude.

Svůj hlas mohl dát opravdu každý. Po čtrnácti dnech plných nečekaných zvrátů, pocuchaných nervů, nevyspání, těžké dřiny, siláckých řečí a masáží unavených mozků si Apačové zvolili svého náčelníka. Geronimo našel toho, kdo převezme pomyslné otěže kmene a nedá zahynouti jim, ni budoucím. Sláva Geronimovi a jeho následníku Ježkovi.

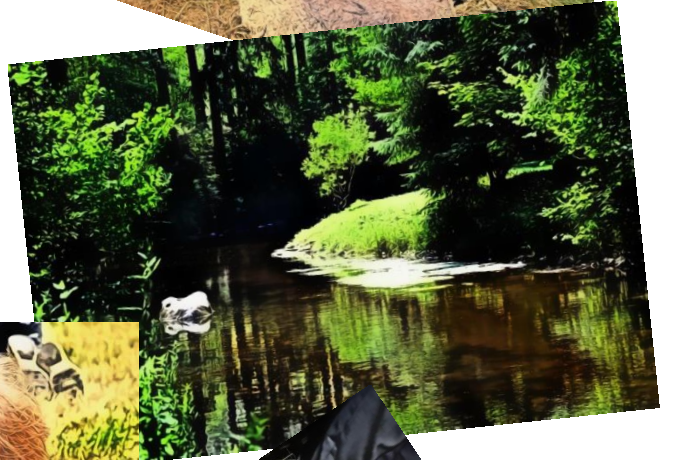

Apačové svou tradicí inspirovali řadu budoucích civilizací. Spousta dnes „vyspělých“ demokracií dnes čerpá z apačských principů. Několik zásad, které mají Apačové hluboce ve svých myslích okopírovala i Americká ústava.

Námět Velkých Apačských her převzala v devadesátých letech americká stanice CBS a dodnes úspěšně vysílá pořad jimi inspirovaný a nám všem známý pod názvem Survivor.

Apačové však nikdy nedostali za autorská práva od bledých tváří ani cent.

Nejen soutěžením živ je apačský lid a v následující kolekci vidíme něco málo z toho, co prožili během jejich táboření poblíž Stříbrné řeky.

JEDEN MĚN A VODU

Orlice 28.-30.8.2015

Sázava 20cm pod stav, Ploučnice nesjízdná-30cm pod stav, Berounka 30cm pod stav, Labe sjízdné od Děčína a Vltava sjízdná jen na Lipenské přehradě. Velmi suché léto k nám ze všech zpravodajských serverů, obrazovek televizí a reproduktorů rádií neslo stále stejné katastrofické předpovědi.

„Pojedeme vůbec?“

„ A kam? Není voda!“

„Zhyneme tam vedrem!“

Zhruba týden před vyplutím jsem jel po mostě přes Orlici v Potštejně. Při pohledu dolů jsem mohl konstatovat, že v potůčku za naším tábořištěm je vody víc. No zkrátka, optimista by se mezi námi v té době asi nenašel.

Pak se náhle nebe nad Orlickými horami zatáhlo a pět dnů, tedy v našem případě za pět minut dvanáct, nám nejvyšší stvořitel poslal asi třicet čtyři kapek. Normální suchozemec by nevěřil, jak takovéto množství deště dokáže skalnímu vodákovi rozproudit krev v žilách. Akce je zachráněna, jede se. Sice až z Kostelce, ale Panebože dík, jede se.

V Kostelecké kempu bylo toho pátečního večera poněkud těсно. No bodejť, tento kousek Orlice je v okruhu sto sedmdesáti kilometrů snad jediný, který se dá jet. Ale to nás nemohlo rozhodit. Skupinku mě příjemnějších lidí si lze jen těžko představit. Špekáčky na klaccích, pár sklenic dobře vychlazené pitné a nazrle tekutiny, smích nad zážitky z právě končících prázdnin a tóny linoucí se z dobře naladěných kytar to jest směsice ingrediencí, která nejde jen tak jednoduše popsat. Slovy klasika – to se musí zažít.

V sobotu ráno jsme sice v půjčovně lodí způsobili trošičku chaos, neboť takové množství lodí si půjčoval naposledy admirál Nelson, aby doplnil svou flotilu při bitvě u Trafalgaru, ale když slunce na nebi vystoupalo téměř k desáté - vypluli jsme. Teda jak kdo, já jsem při svých stovracet kilech živé váhy (těch Aniččiných cca 15 nepočítám) spíš vytlačil. Ale pak, pak to přišlo. Naskočil jsem do lodě, vnořil pádlo do vody a opět se ve mně rozlil ten blažený pocit. Zase jsem byl vodákem.

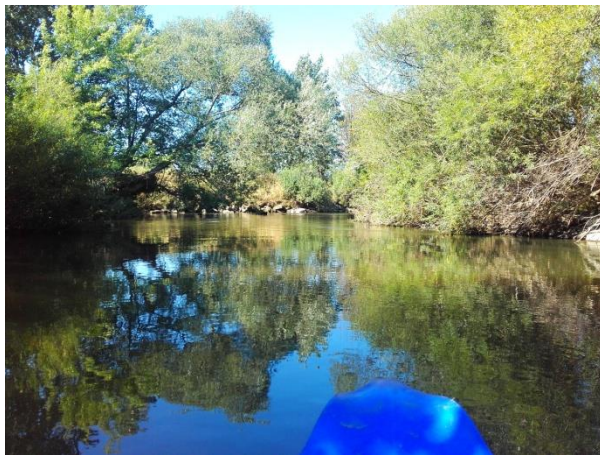

„Přítáhni! Odlamuj! Pozor kámen!“ ostré povely háčků se šířili nad vzdouvající se hladinou prvních peřejí. Některé posádky se s vedením lodě teprve seznamovali a tu a tam oťukávali kameny čnicí z břehů podél říčního koryta. My jsme měli s Aničkou jako posádka také premiéru, ale loď, jež má svou příď zvedlou čtyřicet čísel nad hladinu

se kormidluje celkem snadno, a tak se nám podobné karamboly vyhýbaly.

Krátce po poledni nastal čas hodit něco za žebra. Po nějakud dramatické přistání při ústí jakéhosi potůčku nás nerozhodilo a výborný obědek v Čestickém motoristu nám byl odměnou. S plným žaludkem se při proplouvání zákrutů ladně se klikatící řeky mnohem lépe rozjímá, a tak když jsme se vrátili do lodě a vyrazili vstříc dalšímu dobrodružství, vůbec jsem nestačil vnímat čas. Sem tam zastávka na koupání, sem tam zastávka na koupání někoho kdo se původně koupat nechtěl a sem tam výsadek z lodě kvůli přetlačení mělčiny. Kamarádi, prostě fajnový odpoledne.

Kemp v Častolovicích se při troše shovívavosti dá nazvat jako bizarní. Spaní v něm nás ani trošku neláhalo. Kdo by taky tábořil dvacet metrů od silnice první třídy, měl pod hlavou nějaký pozůstatek kdysi opuštěného staveniště a spacák rozložit do prachu protkaného výhonky kopřiv. Jen lodě jsme tam ukryli. A pak šup na vláček a tradá zpět do Kostelce. Po horkém dnu stráveném s pádlem v ruce uprostřed krásné přírody jsme opět usedli k táborovému ohni. A za to kouzlo pohledu do plamenů ve společnosti přátel. To se snad nikdy neomrzí.

slunečními paprsky a hned potom, co jsme zabalili táborové vybavení, jsme se svými plechovými oři vydali zpět k opuštěným lodím. Někdo na ně asi dohlížel, protože byly tam, kde jsme je nechali. To místo totiž fakt nevypadalo jako, že se tam nekrade.

Neděle nás přivítala opět

Všechny posádky už byly sladěné jak filharmonický orchestr hlavního města Prahy a ostré hroty přídí pročešávali hladinu Orlice (samozřejmě ta naše ne, když byla ve vzduchu). Až tam si člověk uvědomí, že na zemi existují fakt pěkná místa a to i v končinách, kde je člověk nejméně čeká. Míjeli jsme písčité pláže, které nemají ani na Rujaně nebo na Makarské. Většinou byly opuštěné nebo obývané malými koloniemi divokých kachen. Přímou vyzývali k malé zastávce, odpočinku a samozřejmě koupačce. Na jedné z nich jsme dokonce dali romantický oběd poskládaný ze zbytků našich zásob. Tady však i zbytky chutnají jako sakra drahá večeře v pětihvězdičkovém hotelu.

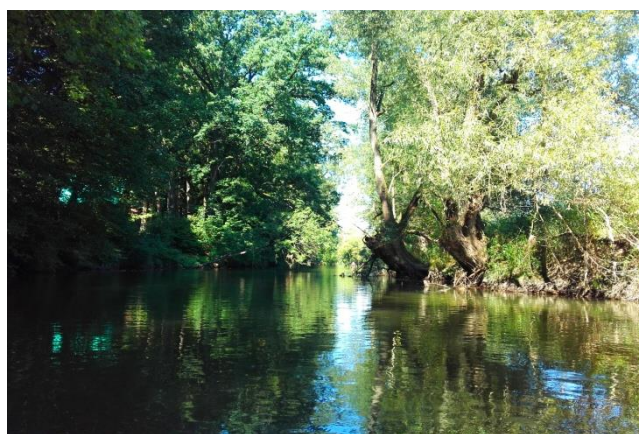
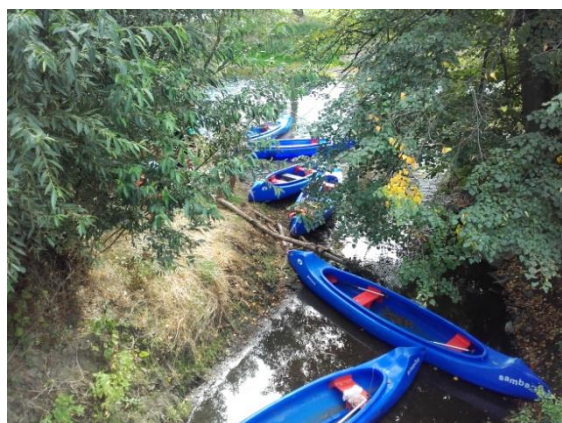
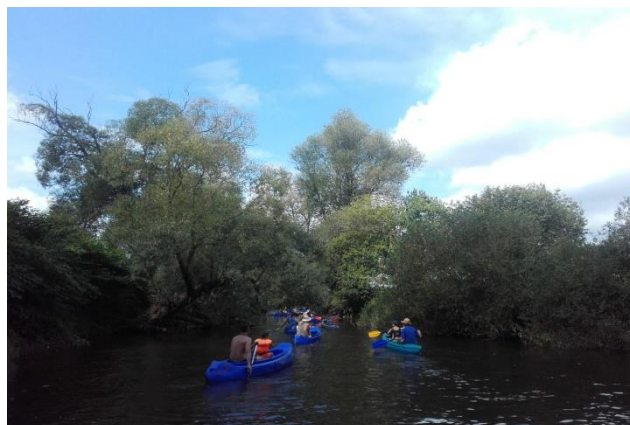
Slunce se nad naší plavbou již pomalu odebíralo ke svému odpočinku, když se za jednou ze zatáček objevil most v Albrechticích. Celé moje tělo a celá moje mysl jakoby šeptala, „ pojed' ještě dál, do Hradce, do Pardubic, do Děčína, Drážďan a Hamburku, až tam kde mořská hladina prokazuje kulatost matičky Země.....“

S díky jsme vrátili lodě, padly poslední vtípky, podání rukou a pak už zpět do civilizace, do Choltic, do práce, do školy, do.... (jak to vlastně říkal lékárník Šofr?) Nejlepší na konci prázdnin je vědomí, že za deset měsíců přijdou zas.

Tak nějak jsem nechtěl tohle vyprávění končit smutně, protože to tam fakt smutné nebylo, ale píši jej s více jak půlročním odstupem a chci se tam vrátit zpět. Toužím se vrátit zpět do náruče té krásné řeky.....

ZÁŘÍ

Schůzky:

Nová setkání, okénko do české minulosti, hry v přírodě.....

Pokaždé v září doufáme, že se všichni členové po prázdninách vrátí. Myslím, že přišli skoro všichni. Na první schůzce jsme zopakovali čtyřnásobný zákon. Počasí je v tuto dobu ještě teplé, je dlouho vidět, schůzky probíhali vždy venku. Mimo hraní her jsme se také zábavnou hranou formou po očku podívali na naše nejvýznamnější české osobnosti, četli knihu Daniely Krolupperové Společenstvo klíčníků a v šifrovačce procvičili naučené šifry.

Výpravy:

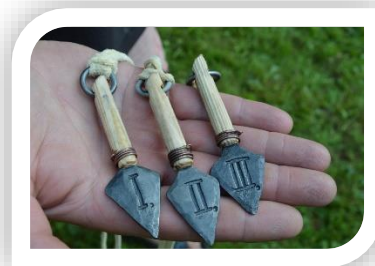
TAWISKARA 11. – 13. 9. 2015

Lovecká stezka, ústupovka, rovinná lukostřelba

Tawiskara byla další Velká hra v pořadí. Na tábořišti Tate Osmaky se sešli lidé, kteří se svým lukem chtěli strefit do černého co nejvíce šípů a vyhrát pro svůj kmen body do Velkých her. Soutěžilo se v lukostřelecké stezce, hráči se

vydali na lestní stezku, kde na ně čekaly terče. Zapisovali jsme si kolik jsme trefili terčů a následně potom odevzdali své úspěchy. Dále se soutěžilo v rovinné lukostřelbě, každý měl určitý počet šípů a musel nastřílet co nejvíce bodů. A poslední soutěže byly různé lukostřelecké dovednosti. Jako například, kdo se dřív

ve trefí do terče nebo postupné posouvání a střelení z co největší možné dálky. Kdo se trefí, posune se o pár metrů dál a kdo se netrefí ve hře končí. Body přinesla naše čarostřelkyně Maká a Kamzík.

(článek sepsal Bivoj)

INDIÁNI Z TOČNÍKU 19. – 20.9.2015

Obnovení tradice, propagace Ligy, hvězdná obloha, indiánské tance

Po několika letech znovu někdo vzal na svá bedra břímě přípravy velké propagační akce pro veřejnost. Chlup a Ileayawin dostaly slibům a pustili se směle do toho. My jsme pomohli při Setonově běhu, pečení hadů, bylinkářství a všude tam, kde bylo aktuálně třeba. Noc na hradě pod „hvězdnou oblohou“ (pro ty, kdo tam nebyly: hvězdná obloha namalovaná nad našimi hlavami na plátně) byla pro nás všechny zážitkem, obzvlášť po nalezení molitanové matrace.... Organizátorům patří velké WAŠTÉ!!!!

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

KIWENDOTHA 25. – 28. 9. 2015

Vítězství, soutěž v rozdělávání ohně křesáním, bojovky, dílničky

Kiwendotha je každý podzim poslední Velkou hrou. Jenže ta letošní pro nás nabízela možnost celkového vítězství. Co když už se možnost vyhrát nebude opakovat, to jsme si prostě nemohli nechat ujít. Přivezli jsme velký zástup bojechtivých trilobitích dětí a pustili se do toho. V dopoledním programu jsme se snažili co nejvíce zabít všech 20 šípů. Samozřejmě, kdo tam nebyl, vůbec neví proč. Na každé akci musí být nějaké tajemství, které pobídne ostatní k účasti na dalším seriálu Velkých her. Příjemným zpestřením bylo zastavení ve sněmovním kruhu. Pro děti byly připraveny tři rukodělné aktivity v duchu 3. světla. Mokrouš obstaral řezbářskou dílnu, Karča krejčovskou a já keramickou.

Sobotní odpoledne ovládla hra Lovci bizonů. A podvečer bojovka. Ta se nečekaně přesunula i k nám do týpí. Trocha improvizace a vše bylo napraveno. Večerní hra byla krásným světélkovým show a zároveň velkou zábavou. V neděli byla v rámci Tamala uspořádána soutěž v rozdělávání ohně křesáním a pro skřítky sirkami. Určitě je v čem se zdokonalovat. Hlavně nervy, ty je třeba napříště trochu uklidnit. Kdo tam byl, ví, o čem mluvím. Zbytek dne jsme postup-

ně strávili s programem kmene Trilobit, Tusilago a Ťapáč. Večer nás čekal sněm, potěšením bylo spousta přiznaných činů. Jen ty lavičky, ty to nedávaly.

Prostě když zhodnotím celé Tamalo, bylo znovu na velkou podtrženou jedničku i s hvězdičkou pro Sagitu. Její vytrvalost a množství odvedené práce je báječné. Je inspirací pro nás všechny, kdo pracujeme v dětských kmenech.

Už teď se těšíme na další ročník Velkých her a snad naše šance na obhajobu potrvá. (Samozřejmě za předpokladu, že letošní Wančetanův model nebude zrušen.....).

ŘÍJEN

Schůzky:

Dramatizace 9-ti hlavních zásad woodcraftu, Dýňobraní, Skalní nápisy....

Jedno z říjnových témat – dramatizace 9-ti hlavních zásad woodcraftu. Předvedli jsme si navzájem scénky, podle kterých jsme zmíněné zásady rozpoznávali.

O schůzkách probíhali také přípravy na drakiádu. Vypravili jsme se na Dýňobraní, abychom sklídili vlastní výpěstky.

Ochutnali jsme dýňovou polévku, vyrobili podzimní výzdobu do našeho občerstvovacího stánku, kluci nařezali a osekali hromadu kolíků na labyrint.

Nezapomněli jsme na hry, moc pěkná hra se jmenuje Skalní nápisy, formou zábavné hry jsme procvičili určování stromů v našem odborném arboretu.

Výpravy

KOVÁNÍ KŘESADEL 1.10. a 22.10.2015

Výroba křesadel, okénko do kovařiny, dřina

Kovář Lukáš Kučera znovu dopomohl trilobitákům k novým křesadlům. Najednou bychom se všichni nevešli, a tak jsme se nahrnuli do kovařny na dva-

krát. Při prvním kování to chvílemi vypadalo jako na mučidlech. Rozžhavená železa se

komíhala všude kolem a všichni jsme trestu unikli opravdu jen o vlásek. Křesadla máme všichni a jsou moc povedená a všechna funkční.

DÝŇOVÁ CHOLTICKÁ DRAKIÁDA 24.10.2015

Dýňové speciality, labyrint, lukostřelba, podzimní skřítkové z dýní

Už na jaře se zrodila myšlenka na drakiádu tentokrát Dýňovou. V areálu bývalého zahradnictví jsme založili plantáž dýní jedlých i

okrasných. Sem tam jsme se zastavili a trochu je zalili nebo vytrhali plevel.

**Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu**

V letních měsících přežili i úporné vedro a na podzim jsme uspořádali o jedné schůzce Dýňobraní.

Samotná drakiáda měla část programu o dýních. Soutěže s dýní v ruce, výroba dýňových skřítků v našem týpí, ochutnávka dýňových pokrmů od sladkých moučníků po slané úpravy až ke šťávám a džusům. Doplněním byl labyrint, ve kterém po celou dobu radostně kroužily děti. Lukostřelba a přírodovědný kvíz uzavřely naši nabídku.

A soutěž s draky přinesla řadu krásně provedených draků, kteří letos alespoň část odpoledne létaly.

PODZIMKY NA FRAMU 27.10. – 1.11.2015

Šumavská příroda, trilobití sběratelská soutěž, mafiánské boje.....

Fram svou polohou uprostřed Šumavy nás lákal od založení Trilobitu. Už to prostě nešlo odkládat. Pobyt na Šumavě přilákal i další dospěláky, kteří se ochotně stali součástí naší trilobití party. Počasí nám opravdu přálo. Bylo tak teplo, že jsme museli odložit bundy a mnohdy i mikiny. No, nakonec jsme to trochu přepískli a skoro všichni ochrapěli, ale stálo to za to. Jeden den jsme prožili s profesionálním strážcem Jirkou Demeterem z Národního parku Šumava. Prošel s námi část Vchýnice - Tetov až na

Rokytu. V minulosti v této části byly osady, dnes je to zóna 1. stupně ochrany s krásným výhledem do krajiny, rozlehlými loukami jako stvořenými pro pozorování zvířecích obyvatel Šumavy. Během cesty jsme se dozvěděli zajímavosti z přírody, ale i z práce v CHKO. Byl moc fajn.

Pobytem na FRAMU se však linulo nepřítelství mafiánských rodin Dona Pepeho, Dona Mike-

ho a Doni Šawondy. Bojovali o své ulice co nejurputněji v různých soutěžích. Odstartovali jsme pořad MasterChef, vyráběli plstěné ozdoby, tvořili originální desky k naší nové sběratelské soutěži (postupně

si opatříme sbírky karet ptáků, květin, obojživelníků, stromů.....), zpívali, četli a hráli deskové hry...

Jo, a abych

nezapomněla, pustili jsme se do poznávačky mečů. Všichni bezpečně poznáme rašeliník a ty ostatní jsme si přivezli do klubovny a sem tam na ně mrkneme a zopakujeme si jejich názvy.

LISTOPAD

Schůzky:

Pokračování mafiánských bojů, živé pexeso, Den pro dětskou knihu

Dokud to šlo, schůzky jsme přežili venku. Pokračovali jsme v mafiánských bojích z Podzimek a

dál se krutě prali o ulice v našem městě Corleone. Sem tam jsme zařadili i trochu klidnější hru jako je Živé pexeso, které se dá hrát na mnoho obměn. Jednu ze schůzek jsme věnovali vý-

robě knižních hádanek, ve kterých návštěvníci Adventních trhů na nádvoří zámku Choltice objevovali skryté knihy.

Výprava

BRIGÁDA NA TÝPIOVKY 14.11.2015

60 nových týpiovek, dřevorubecká nálada, gulášek, vánočka

Brigáda určená především pro rodiče, ale našlo se i pár dětí, kteří přiložili ruku k dílu. Během celého dne jsme vyrobili 60 týpiovek a ještě je stihli dopravit na Maiwinu zahradu a umístit na stanoviště, kde počkají až do tábora.

Výborná pracovní pohodová atmosféra.

Gulášek, domácí vánočka, kávička, čajíček a hřejivý pocit, že se práce zdařila.

DEN PRO DĚTSKOU KNIHU na Adventních trzích v Cholticích 29.11.2015

Knižní obrázkový kvíz, divadlo Mikulášovy patálie, pučálka

Adventní trhy v Cholticích letos přijaly i celorepublikovou akci Den pro dětskou knihu. Organizace se ujal náš kmen.

Konečně nás přinutili okolnosti pustit se do nastudování divadelního představení. Zelího oslovily knihy Mikulášových patálií, bleskově napsal scénář a ještě rychleji jsme představení secvičili. Herci se svých úloh chopili s velkým zápalem, bodejť by ne, kdo zná příběhy Mikulášových patálií, ví své. Do programu jsme zařadili také společné čtení, prodej

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

nových dětských knih a knižní kvíz s možností získání jedné z prodejních knih. Pečení curkoví jsme pro letošek odložili a spojili jsme se s malým pučálkovským pohoštěním

s neodmyslitelným Hriaté a ochutnávkou

prvních krabiček vánočního cukroví našich maminek. I přes opravdu nepříznivé počasí nakonec návštěvníci Adventu dorazili a vše jsme si společně užili.

PROSINEC

Schůzky:

Košíčky z pedigu, perníková andělská přání, písmeno M, barva ŽLUTÁ

Prosinec už nás definitivně zahnal do klubovny, kde povětšinou probíhali aktivity spojené s adventních časem. Vyráběli jsme košíčky z pedigu, abychom mohli své blízké potěšit a poslat Ježíškovi do jeho nebeské pošty pár dárečků. Naopak dárky na besídku určuje los. Pro letošek BARVA ŽLUTÁ a PÍSMENO M. Nezapomněli jsme také na obyvatelé obou penzionů. V předvánočním čase jsme

se u každého z nich zastavili s perníkovým andělským přáním všeho dobrého v nadcházejícím novém roce. Zdá se, že dřívější napjaté vztahy trochu povolili a společné soužití mladé a starší generace přece jen půjde. Příští rok pro ně opět uspořádáme vánoční koncert s občerstvením.

BESÍDKA 19.12.2015

Hra Andělská pošta, dobroty pro zvířátka, Trilodivadlo

Pohrávám si v ruce s malým, žlutým medvídkem, jehož zručné ruce umotaly z barevných gumíček. Od kohopak ke mně asi doputoval? Hlavou se mě tak nějak líně převalují vzpomínky na Trilobití Vánoční besídku.

Již několikátý rok za sebou to začíná stejně. Pár desítek Choltických woodcrafterů a woodcrafterek si prošlapává cestu hlubokými závěsemi k lesu, kde se rozhodli naplnit krmelce různými, pro zvěř většinu zimy nedostupnými, laskominami. Jen ticho zimní přírody napňuje scénérii a já se každý

rok ve stejnou dobu probouzím a zírám z okna na zeleno šedivou trávu.

Opět jsme však zaťali zuby, nejsilnější kusy jsme zapřáhli do saní a vyrazili vstříc našemu kmenovému krmelci. Jablíčka, kusy tvrdého pečiva, zrníčka slunečnice a náruče voňavého sena sice vypadají v tomto počasí v krmelci poněkud bizarně, ale to nedokáže zabránit tomu pradávnému kouzlu, aby vstoupilo do našich srdcí a srdíček. Stojíme v kruhu nedaleko krmelcové scenérie a všichni cítíme, že už jsou tady, že už k nám po roce opět dovandrovali Vánoce.

Následuje hra. Letos totiž Ježíšek poněkud nestíhá a nebeská pošta je zavalena balíky. Hrozí, že se na některé děti nedostane a tak jsme byli osloveni, zda by jsme jim kapku nepíchlí a

dárčky do okolních vesnic nedoručili my. Dvojice „ Ježíšků-brigádníků“ si tedy vyhrnuli rukávy a podařilo se jim odvrátit hrozící katastrofu. Díky nim jistě našel pod stromečkem na Štědrý den dárek úplně každý.

Vnitřní část besídky, jež pokračovala po tom co se do lesa vplížil soumrak, se ve mně slévá v prapodivnou směsici událostí a vjemů, které mě příjemně hřejí kdesi uvnitř a já je nedokážu zformovat do nějakého čteníhodného literárního útvaru. V tomto místě však nemohu skončit a budu proto psát slova tak jak mě napadají a věřím, že ti co tam byli, vědí a ti co ne, pochopí.

Na zemi rozložené deky, po stolech cukroví nejrůznějších tvarů a chutí, teplý čaj či káva , hořící svíčky na stromečku a příjemně vytopená místnost plná dětí. Jejich rodičů. Spousta smíchu a přátelských rozným stromečkem se spousta nejrůznějšíček, které nám Ježíšek kmenových pravidel. ky musely začínat na být žluté. Vánoční zbrusu nový trilobití kvapení nad kreativizal vymyslet. Povídaní o Petrově plavbě na katamaránu po Atlantiku. Trilodivadlo - Mikulášovy patálie. Několik žlutých míčů, pár misek, Masox, žluté makovice, mimošskej polštářek, žlutá mýdla a krabice Májek. Pocit jak je krásné jenom tak být spolu.

Pokládám medvídka na parapet, pousměji se.... Bylo to fajn.

Ještě přidám pár poděkování:

Poštolce za nápad s losováním barvy a písmenka

Milanovy za Vánoční zpěvník, který jsme užívali snad každý sváteční den

Petrovy za zajímavé námořnické vyprávění.

Fotografům jejichž práci lze vidět na: <https://www.facebook.com/groups/476391042383257/>

Ježíškovi za to, že je.

(článek sepsal Zeli)

ADVENTNÍ HRA SVĚTÝLKA 1. – 24.12.2015

2. ročník, vánoční skřítek, první dárečky a slavnostní nálada.....

2. ročník adventní hry Světýlka už přilákal větší počet hráčů. Hrál celkem 60 dětí i z okolních obcí.

Na slavnostní zakončení se jich na Štědrý den dostavilo okolo 50, kde po nalezení vánočního skřítky získali drobný dáreček. Zvýšením počtu hráčů je zřejmé, že se hra ujala.

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

Do dalších ročníků bychom rádi uspořádali venkovní koncert ří. Slavnostní chvíle Štědrého dne žádný jiný den v roce v nás nevy-

závěrečné zakončení na zámeckém nádvoří je neopakovatelná, volává tolik emocí.

